

SEXTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 14:5–18

När kungen i Egypten fick höra att Israels folk hade flytt, förvandlades faraos och hans tjänares hjärtan mot folket, och de sade: »Hur illa gjorde vi inte, när vi släppte Israel, så att de nu inte mer skall tjäna oss!« Och han lät spänna för sina vagnar och tog sitt folk med sig. Han tog 600 utvalda vagnar, och alla vagnar som eljest fanns i Egypten, och krigsmän på dem alla. Ty Herren förstockade faraos, den egyptiske kungens hjärta, så att han förföljde Israels barn, när de nu drog ut med upplyft hand. Och egyptierna, alla faraos hästar, vagnar och ryttare och hela hans här, förföljde dem och hann upp dem, där de slagit läger vid havet, vid Pi-Hahiroth, framför Baal-Sefon.

När så farao var helt nära, lyfte Israels barn upp sina ögon och fick se att egyptierna kom tågande efter dem. Då blev Israels barn mycket förskräckta och ropade till Herren. Och de sade till Mose: »Fanns då inga gravar i Egypten, eftersom du har fört oss hit till att dö i öknen? Hur illa gjorde du inte mot oss, när du förde oss ut ur Egypten! Var det inte det vi sade till dig i Egypten? Vi sade ju: 'Låt oss vara, så att vi får tjäna egyptierna.' Ty det vore bättre för oss att tjäna egyptierna än att dö i öknen.« Då svarade Mose folket: »Frukta inte. Stå fasta, så skall ni se vilken frälsning Herren i dag skall bereda er. Ty aldrig någonsin skall ni mer få se egyptierna så, som ni ser dem i dag. Herren skall strida för er och ni skall vara stilla därvid.«

Och Herren sade till Mose: »Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn att de drar vidare. Men lyft du upp din stav, och räck ut din hand över havet, och klyv det itu, så att Israels barn kan gå mitt igenom havet på torr mark. Och se, jag skall förstocka egyptiernas hjärtan, så att de följer efter dem. Och jag skall förhärliga mig på farao och hela hans här, på hans vagnar och ryttare. Och egyptierna skall erfara att jag är Herren, när jag förhärligar mig på farao, på hans vagnar och ryttare.«

Responsoriepsalm 2 Mos 15:1–6 (R. 1a)

R. Jag vill sjunga till Herrens ära. Högt är han upphöjd.

Jag vill sjunga till Herrens ära. Högt är han upphöjd.

Häst och man störtade han i havet.

Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning.

Han är min Gud, honom vill jag prisa,
min faders Gud, honom vill jag ära. R.

Herren är en stridsman, hans namn är »Herren«.

Han vräkte faraos här och vagnar i havet,

hans bästa kämpar dränktes i Röda havet.

De övertäcktes av vattenmassor,
sjönk i djupet såsom stenar.
Din högra hand, Herre, du härlige och starke,
din högra hand, Herre, krossar fienden. R.

Halleluja Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 14:5–18

När kungen av Egypten fick veta att folket hade flytt kom han och hans hovmän på andra tankar. "Vad är det vi har gjort?" sade de. "Varför släppte vi ifrån oss våra israelitiska slavar?" Faraos lät spänna för sin vagn och tog med sig sina män. Han tog de bästa stridsvagnarna och alla andra stridsvagnar i Egypten, under befäl av höga officerare. Herren förhärade faraon, kungen av Egypten, så att han satte efter israeliterna, som dristigt hade tågat ut. Egypterna förföljde dem och hann upp dem där de hade slagit läger vid havet – alla faraos hästar, vagnar och vagnskämpar och hela hans här – vid Pi Hachirót, mitt emot Báal Sefón.

Då faraon närmade sig upptäckte israeliterna att egypterna var på marsch mot dem. De blev förfärade och ropade till Herren. Och de sade till Mose: "Fanns det inga gravar i Egypten, så att du måste ta oss hit för att dö i öknen? Varför har du gjort så mot oss? Varför förde du oss ut ur Egypten? Bad vi inte redan där att du skulle låta oss vara i fred och låta oss tjäna egypterna? Hellre träla för egypterna än dö i öknen!" Mose svarade: "Var inte rädda! Stanna här; i dag skall ni bli vittnen till den seger som Herren vinner åt er. Ty så som ni ser egypterna i dag skall ni aldrig någonsin se dem mer. Herren skall strida för er, och ni skall vara tysta!"

Herren sade till Mose: "Varför ropar du till mig? Säg åt israeliterna att dra vidare. Lyft din stav och sträck ut din hand över havet och klyv det, så att israeliterna kan gå torrskodda tvärs igenom havet. Jag skall förhärda egypterna, så att de följer efter dem. Jag skall visa min makt genom att krossa faraon och hela hans här, hans vagnar och vagnskämpar. Och egypterna skall inse att jag är Herren, när jag visar min makt och krossar faraon och hans vagnar och vagnskämpar." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm 2 Mos 15:1–6 (R. 1a)

R. Låt oss sjunga till Herrens ära.

Låt oss sjunga till Herrens ära.
Högt är han upphöjd.

Häst och man störtade han i havet. R.

Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning.
Han är min Gud, honom vill jag prisa,
min faders Gud, honom vill jag ära. R.

Herren är en krigare,
"Herren" är hans namn.
Han vräkte faraos här och vagnar i havet,
hans bästa kämpar dränktes i Röda havet. R.

De täcktes av vattenmassor,
de sjönk i djupet som stenar.
Din högra hand, Herre, du väldige i kraft,
din högra hand, Herre, krossade fienden. R.

Halleluja Jfr Ps 95:8ab

V. När ni hör hans röst i dag,
så förhärda inte era hjärtan.

Evangelium Matt 12:38–42

Vid den tiden sade några skriftlärdar och fariseer till Jesus: »Mästare, vi vill se dig göra ett tecken.« Han svarade: »Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo.«

TISDAG DEN 22 JULI

S:TA MARIA FRÅN MAGDALA

Fest

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Läsning Höga V 3:1-4a

Där jag låg på min bädd om natten,
sökte jag honom som min själ har kär,
jag sökte honom, men fann honom inte.

Jag vill stå upp och gå omkring i staden,
på gatorna och på torgen.
Jag vill söka honom som min själ har kär.
Jag sökte honom, men fann honom inte.
Väktarna mötte mig,
där de gick omkring i staden.
Har ni sett honom som min själ har kär?
Knappt hade jag kommit förbi dem,
så fann jag honom som min själ har kär.

eller:

Läsning 2 Kor 5:14–17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem. Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

Responsoriepsalm Ps 63:2–6, 8–9 (R. 2b)

R. Min själ törstar efter dig Herre, min Gud.

Gud, du är min Gud,
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig,
i ett torrt land som försmäktar utan vatten. R.

Så skådar jag nu efter dig i templet,
för att få se din makt och din ära.
Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig. R.

Så skall jag då lova dig, så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
Min själ blir mättad som av mærg och fett,
och med jublande läppar lovsjunger min mun. R.

Ty du är min hjälp,
och under dina vingars skugga jublar jag.
Min själ håller sig intill dig,
din högra hand beskyddar mig. R.

Halleluja

V. Berätta för oss, Maria, vad du såg på vägen.
Jag kom till Kristi grav, och såg den Uppståndnes härlighet.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Läsning Höga V 3:1-4a

Så säger bruden :
På min bädd om natten
söker jag den jag har kär.
Jag söker men finner honom inte.
Jag vill stiga upp och gå runt i staden,
på gatorna och över torgen,
och söka den jag har kär.
Jag söker men finner honom inte.
Väktarna finner mig,
de som går runt i staden.
"Har ni sett den jag har kär?"
Knappt har jag lämnat dem
förrän jag finner den jag har kär.

eller: 2 Kor 5:14-17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem.

Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, -något nytt har kommit.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 63:2-6, 8-9 (R. jfr 2b)

R. Min själ törstar efter dig, min Gud.

Gud, du är min Gud,
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig
i ett torrt land som försmäktar utan vatten. R.

Så skådar jag nu efter dig i templet
för att få se din makt och din ära.

Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig. R.

Så skall jag då lova dig så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
Min själ blir mättad som av mærg och fett,
och med jublande läppar lovsjunger min mun. R.

Ty du är min hjälp,
och under dina vingars skugga jublar jag.
Min själ håller sig intill dig,
din högra hand beskyddar mig. R.

Halleluja

V. Vad såg du, Maria,
när du kommit till graven?
Jag såg den plats där han lades.
Men han var ej där, han hade uppstått.

Evangelium Joh 20:1-2, 11-18

Tidigt på morgonen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen för ingången var borta. Hon sprang genast därifrån och kom och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.«

Maria stod och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: »Varför gråter du, kvinna?« Hon svarade: »De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom.« När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: »Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?« Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: »Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.« Jesus sade till henne: »Maria.« Hon vände sig om och sade till honom: »Rabbouni!« (det är hebreiska och betyder mästare). Jesus sade: »Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud.« Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

ONSDAG DEN 23 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 16:1-5, 9-15

Israels barns hela menighet bröt upp från Elim och kom till öknen Sin, mellan Elim och Sinai, på femtonde dagen i andra månaden efter sitt uttåg ur Egyptens land. Och Israels barns hela menighet knotade mot Mose och Aron i öknen. Israels barn sade till dem: »Ack att vi hade fått dö för Herrens hand i Egyptens land, där vi satt vid köttgrytorna och hade mat nog att äta! Men ni har fört oss hit ut i öknen för att låta hela denna skara dö av hunger.«

Då sade Herren till Mose: »Se, jag vill låta bröd från himmelen regna åt er. Och folket skall gå ut och samla för varje dag så mycket som behövs. Så skall jag sätta dem på prov, för att se om de vill vandra efter min lag eller inte. Och när de på den sjätte dagen tillagar vad de har fört hem, skall det vara dubbelt mot vad de eljest samlar in för varje dag.«

Och Mose sade till Aron: »Säg till Israels barns hela menighet: Träd fram inför Herren, ty han har hört hur ni knotar.« När sedan Aron talade till Israels barns hela menighet, vände de sig mot öknen, och se, då visade sig Herrens härlighet i molnsdyn. Och Herren talade till Mose och sade: »Jag har hört hur Israels barn knotar. Tala till dem och säg: Vid aftontiden skall ni få kött att äta, och i morgon skall ni få bröd att mätta er med. Så skall ni erfara att jag är Herren, er Gud.«

Och om aftonen kom vaktlar och övertäckte lägret, och följande morgon låg dagg fallen runt omkring lägret. Och när daggen som hade fallit gick bort, se, då låg över öknen på jorden något fint, såsom fjäll, något fint, likt rimfrost. När Israels barn såg detta, frågade de varandra: »Vad är det?« Ty de visste inte vad det var. Men Mose sade till dem: »Detta är brödet som Herren har gett er till föda.«

Responsoriepsalm Ps 78:18–19, 23–28 (R. 24b)

R. Herren gav dem bröd från himmelen.

De satte Gud på prov i sina hjärtan,
de begärde mat för sin lystnad.

De talade mot Gud, de sade:

»Kan väl Gud duka ett bord i öknen?« R.

Han gav befallning åt skyarna i höjden
och öppnade himmelens dörrar,
han lät manna regna över dem till föda,
och sände dem korn från himmelen. R.

Änglabröd fick människor äta,
han gav dem mat i överflöd.
Han lät östanvinden fara ut på himmelen,
i sin makt förde han sunnanvinden fram. R.

Och han lät kött regna över dem som stoft,
bevingade fåglar som havets sand.
Han lät det falla ner i sitt läger,
runt omkring sin boning. R.

Läsning 2 Mos 16:1-5, 9-15

Israels menighet bröt upp från Elím och kom till Sinöknen, mellan Elím och Sinai, på femtonde dagen i andra månaden sedan de hade lämnat Egypten. Hela menigheten knotade mot Mose och Aron i öknen och sade: "Om vi ändå hade fått dö för Herrens hand i Egypten, där vi satt vid köttgrytorna och där brödet räckte till för oss. Ni har fört oss hit ut i öknen för att alla vi som är samlade här skall svälta ihjäl!"

Då sade Herren till Mose: "Jag skall låta det regna mat till er från himlen, så att folket varje dag kan gå ut och samla så mycket de behöver. Då kan jag sätta dem på prov och se om de rättar sig efter mina anvisningar eller inte. När de tillreder vad de hämtat hem på sjätte dagen kommer det att vara dubbelt så mycket som de samlar in de andra dagarna."

Sedan sade Mose till Aron: "Säg till Israels menighet att träda fram inför Herren, eftersom han har hört deras knot." När Aron talade till Israels menighet vände de sig mot öknen, och då visade sig Herrens härlighet i molnet.

Herren talade till Mose: "Jag har hört israeliternas knot. Säg till dem: Mellan skymning och mörker skall ni få kött att äta, och i morgon bitti skall ni få så mycket bröd ni behöver. Då skall ni inse att jag är Herren, er Gud."

Den kvällen kom det vaktlar i sådan mängd att de täckte hela lägret, och på morgonen låg det dagg runt omkring lägret. När daggen hade torkat låg det ute i öknen något tunt och frasigt, tunt som rimfrost på marken. Och när israeliterna såg det frågade de varandra: "Vad är det här?" eftersom de inte visste vad det var. Mose sade till dem: "Det är den mat som Herren ger er att äta."

Responsoriepsalm Ps 78:18-19, 23-28 (R. jfr 24b)

R. Bröd från himlen gav han dem.

De satte Gud på prov i sina hjärtan,
de begärde mat för sin lystnad.

De talade mot Gud, de sade:

"Kan väl Gud duka ett bord i öknen?" R.

Han gav befallning åt skyarna i höjden
och öppnade himlens dörrar,
han lät manna regna över dem till föda,
och sände dem korn från himlen. R.

Änglabröd fick människor äta,
han gav dem mat i överflöd.
Han lät östanvinden komma från himlen,
i sin makt förde han sunnanvinden fram. R.

Och han lät kött regna över dem som stoft,
bevingade fåglar som havets sand.
Han lät det falla ner i deras läger,
runt omkring deras boning. R

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium Matt 13:1–9

Vid den tiden gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön. Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den, medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron.»

Eller om S:ta Birgitta firas:

S:TA BIRGITTAS AV VADSTENA HIMMELSKA FÖDELEDAG

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Läsning Hes 1:4, 28; 2:1–5

Jag, Hesekiel, fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det. Och mitt i det, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm. Som bågen som syns i skyn, när det regnar, så såg skenet ut där runt omkring. Så såg det ut, som tycktes mig vara Herrens härlighet. Och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte, och jag hörde rösten av en som talade.

Han sade till mig: »Du människobarn, stå upp på dina fötter, så vill jag tala med dig.« När han så talade till mig, kom en andekraft i mig och reste upp mig på mina fötter, och jag hörde på honom som talade till mig. Och han sade till mig: »Du människobarn, jag sänder dig till Israels barn, de avfälliga hedningarna, som har avfallit från mig. De och deras fäder har begått överträdelser mot mig ända till den dag som i dag är. Till barnen med hårda pannor och förhårdade hjärtan sänder jag dig, och du skall säga till dem: 'Så säger Herren, Herren.' Och antingen de hör på det eller inte — ty de är ett motsträvigt släkte — så skall de dock erfara att en profet har varit ibland dem.»

Responsoriepsalm Ps 9:8–13 (R. 12b)

R. Förkunna Herrens gärningar bland folken.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Så blir Herren en borg för den förtryckte,
en borg i tider av nöd,
och de som känner ditt namn förtröstar på dig,
ty du, Herre, överger ingen som söker dig. R.

Lovsjung Herren, som bor i Sion,
förkunna bland folken hans gärningar.
Ty han som hämnas blodsdåd
har kommit ihåg de förtryckta,
han har inte glömt deras klagorop. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Läsning Hes 1:4, 26b, 28; 2:1–5

Jag såg en stormvind komma från norr – ett väldigt moln med flammande eld, omstrålat av ljus. Och längst därinne, längst inne i elden, glimmade det som av vitt guld. Och högst uppe, på det som såg ut som en tron, syntes något som tycktes ha mänsklig gestalt. Och som bågen bland molnen en regnvädersdag var det ljus som omstrålade honom. Så tedde sig anblicken av Herrens härlighet. När jag såg detta föll jag ner med ansiktet mot marken. Och jag hörde någon tala.

”Människa”, sade han, ”res dig upp! Jag vill tala med dig.” Medan han talade fylldes jag av en andekraft som reste mig upp. Och jag hörde den som talade till mig. ”Människa”, sade han, ”jag sänder dig till israeliterna, de trotsiga som trotsar min vilja. Både de och deras fäder har varit upproriska mot mig till den dag som i dag är. Till dessa människor med fräck uppsyn och hårt hjärta sänder jag dig. De är ett motsträvt folk, men vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: ’Så säger Herren Gud.’ De kommer att inse att en profet har varit hos dem.”
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 9:8–13 (R. jfr 12b)

R. Förkunna bland folken Herrens gärningar.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Så blir Herren en borg för den förtryckte,
en borg i tider av nöd,

och de som känner ditt namn förtröstar på dig,
ty du, Herre, överger ingen som söker dig. R.

Lovsjung Herren, som bor i Sion,
förkunna bland folken hans gärningar.
Ty han som hämnas blodsdåd har kommit ihåg de förtryckta,
han har inte glömt deras klagorop. R.

Halleluja Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium Luk 6:20–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

TORSDAG DEN 24 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 19:1–2, 9–11, 16–20b

På den dag då den tredje månaden ingick efter Israels barns uttåg ur Egyptens land kom de in i Sinais öken. Ty de bröt upp från Refidim och kom så till Sinais öken och slog läger i öknen. Israel slog läger där mitt emot berget.

Och Herren sade till Mose: »Se, jag skall komma till dig i en tjock molnsky, för att folket skall höra, när jag talar med dig, och så tro på dig för evigt.« Och Mose framförde folkets svar till Herren. Då sade Herren till Mose: »Gå till folket, och helga dem i dag och i morgon, och låt dem tvätta sina kläder. Och må de hålla sig redo till i övermorgon. Ty i övermorgon skall Herren stiga ned på Sinai berg inför allt folkets ögon.

På tredje dagen, när det hade blivit morgon, började det dundra och blixtra, och en tung molnsky kom över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes. Och allt folket i lägret bävade. Men Mose förde folket ut ur lägret, Gud till mötes. Och de ställde sig nedanför berget. Och hela Sinai berg höljdes i rök, under det att Herren kom ned på det i eld. Och en rök steg upp därifrån, lik röken från en smältugn, och hela berget bävade våldsamt. Och basunljudet blev allt starkare och starkare. Mose

talade, och Gud svarade honom med hög röst. Och Herren steg ned på Sinai berg, på toppen av berget, och Herren kallade Mose upp till bergets topp.

Responsoriepsalm Till Dan B:29–33 (R. 29b)

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,

R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,

R. lovprisat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,

R. lovad och upphöjd i evighet,

Prisad vare du som tronar på keruberna och ser ned i djupen,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du på din kungatron,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du i himlens boningar,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 19:1–2, 9–11, 16–20b

Vid tredje nymånen efter det att israeliterna hade lämnat Egypten, just på den dagen, kom de till Sinaiöknen. De bröt upp från Refidím, och när de hade kommit till Sinaiöknen slog de läger där.

Då sade Herren till Mose: "Jag skall komma till dig i ett tätt moln, så att folket kan höra när jag talar med dig. Sedan kommer de alltid att lita på dig." När Mose hade talat om för Herren vad folket hade sagt sade Herren till honom: "Gå till folket och se till att de renar sig i dag och i morgon. Låt dem tvätta sina kläder och göra sig beredda för i övermorgon. Ty i övermorgon skall Herren stiga ner på Sinaiberget i hela folkets åsyn."

När det blev morgon den tredje dagen började det åska och blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade. Då förde Mose folket ut ur lägret att möta Gud. De ställde sig nedanför berget. Hela Sinaiberget omgavs av rök då Herren steg ner på berget i eld. Röken steg upp som från en smältugn, och hela berget skalv. Medan hornet ljöd allt starkare talade Mose, och Gud svarade honom med ljudlig röst. När Herren hade stigit ner på toppen av Sinaiberget kallade han till sig Mose.

Responsoriepsalm Till Dan B:29–33 (R. 29b)

R. Lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,

R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,

R. lovat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och upphöjd i evighet,
Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Halleluja Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium Matt 13:10–17

Vid den tiden kom lärjungarna fram och frågade Jesus: »Varför talar du till dem i liknelser?« Han svarade dem: »Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra. Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, ty fast de ser, ser de inte, och fast de hör, hör de inte och förstår inte. Så uppfylls Jesajas profetia på dem: *Ni skall höra med era öron men inte förstå, och se med era ögon men ändå inte se. Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.* Men saliga era ögon som ser och era öron som hör. Sannerligen, många profeter och rättfärdiga har längtat efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det.«

FREDAG DEN 25 JULI

S:T JAKOB, APOSTEL

Fest

Läsning 2 Kor 4:7–15

Denna skatt har jag i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från mig. Alltid är jag ansatt, men inte kringränd, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad. Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp. Ty jag, som är vid fullt liv, utlämnas för Jesu skull ständigt till att dö, för att också Jesu liv skall bli synligt i min dödliga kropp. Alltså verkar döden i mig och livet i er. Jag har samma trosvisa ande som i skriften, där det står: *Jag tror, därför talar jag.* Också jag tror, och därför talar jag. Jag vet ju att han som uppväckt herren Jesus skall uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram tillsammans med er.

Allt detta sker för er skull, för att nåden skall nå allt fler och hos allt fler väcka en överflödande tacksamhet, till Guds ära.

Responsoriepsalm Ps 126 (R. 5)

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

R. De som sår under tårar skall skörda med jubel.

När Herren åter upprättade Sion,
då var vi som drömmande.
Då blev vår mun uppfylld med glädje
och vår tunga med jubel. R.

Då sade man bland hedningarna:
»Herren har gjort stora ting med dem.«
Ja, Herren hade gjort stora ting med oss,
därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss igen,
så som du återför bäckarna i Sydlandet.
[De som sår under tårar
skall skörda med jubel.]
De går ut gråtande och bär sitt utsäde,
de kommer åter med jubel och bär sina kärvar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

R. De som sår under tårar skall skörda med jubel.

När Herren åter upprättade Sion,
då var allt som om vi drömde:
vi skrattade, vi sjöng av glädje,
och jublet steg från våra läppar. R.

Då sade man bland folken:
"Herren har gjort stora ting med dem!"
Ja, Herren gjorde stora ting med oss,
och därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss åter,
liksom du ger liv på nytt åt strömmarna i Negev.
De som sår under tårar
skall skörda med jubel. R.

Gråtande går de och sår sin säd,
jublande kommer de och bär sina kärvar. R.

Halleluja Joh 15:16

V. Jag har utvalt er
och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium Matt 20:20–28

Vid den tiden kom Sebedaios-sönernas mor fram till honom tillsammans med sina söner och föll på knä för att be honom om något. Han frågade vad hon ville, och hon sade: »Lova mig att mina båda söner får sitta bredvid dig i ditt rike, den ene till höger och den andre till vänster.« Jesus svarade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag skall dricka?« De svarade: »Ja, det kan vi.« Då sade han: »Min bägare skall ni få dricka, men platserna till höger och till vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill av min fader.« När de andra tio hörde detta, blev de förargade på de båda bröderna. Men Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att härskarna är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

LÖRDAG DEN 26 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 24:3–8

Mose kom till folket och förkunnade för det alla Herrens ord och alla hans föreskrifter. Då svarade allt folket med en mun och sade: »Efter alla de ord Herren har talat vill vi göra.« Därefter upptecknade Mose alla Herrens ord. Och följande morgon steg han tidigt upp och byggde ett altare nedanför berget. Och han reste där tolv stoder, efter Israels tolv stammar. Och han sände israeliternas unga män iväg till att offra brännoffer, likaså slaktoffer av tjurar till tackoffer åt Herren. Och Mose tog hälften av blodet och slog det i skålarna, och den andra hälften av blodet stänkte han på altaret. Och han tog förbundsoken och föreläste den för folket. Och de sade: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra och lyda.«

Då tog Mose blodet och stänkte av det på folket och sade: »Se, detta är förbundets blod, det förbunds som Herren har slutit med er, i enlighet med alla dessa ord.«

Responsoriepsalm

Ps 50:1–2, 5–6, 14–15 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.
Från Sion, det fullkomligt sköna,

träder Gud fram i glans. R.

»Samla inför mig mina fromma,
som sluter förbund med mig vid offer.«
Himlarna förkunnar att han är rättfärdig,
att Gud är den som skipar rätt. R.

Offra lovets offer åt Gud,
och infria dina löften till den Högste.
»Åkalla mig i nöden,
så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 24:3–8

När Mose kom och underrättade folket om vad Herren hade sagt och om alla hans stadgar svarade alla med en mun: "Allt vad Herren har sagt vill vi göra." Sedan skrev Mose ner allt vad Herren hade sagt. -Tidigt nästa morgon byggde Mose ett altare nedanför berget och reste tolv stenstoder för Israels tolv stammar. Därefter gav han några unga israeliter i uppdrag att offra brännoffer och slakta tjurar som gemenskapsoffer åt Herren.

Mose tog hälften av blodet och hällde i skålar och hälften stänkte han på altaret. Så tog han förbundsakten och läste upp den för folket. De sade: "Vi vill göra allt vad Herren har sagt och lyda honom." Mose tog blodet, stänkte det på folket och sade: "Med detta blod bekräftas det förbund som Herren har slutit med er på grundval av alla dessa befallningar."

Responsoriepsalm Ps 50:1–2, 5–6, 14–15 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
från solens uppgång ända till dess nedgång.
Från Sion, det fullkomligt sköna,
träder Gud fram i glans. R.

"Samla inför mig mina fromma,
som sluter förbund med mig vid offer.
Himlarna förkunnar att han är rättfärdig,
att Gud är den som skipar rätt." R.

Nej, offra lovets offer åt Gud,
och infria dina löften till den Högste.
Åkalla mig på nödens dag,
så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig." R.

Halleluja Jfr Jak 1:21

V. Ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er och som förmår rädda ert liv.

Evangelium Matt 13:24–30

Vid den tiden lät Jesus folket höra en liknelse: »Med himmelriket är det som när en man hade sått god säd i sin åker. Medan alla låg och sov, kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: 'Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset?' Han svarade: 'Det är en fiende som har varit framme.' Tjänarna frågade: 'Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?' — 'Nej', svarade han, 'då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.' »

SJUTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 JULI

Första läsningen 1 Mos 18:20–32

Herren sade: »Klagoropet från Sodom och Gomorra är starkt, och deras synd är mycket svår. Jag går ner och ser efter om de verkligen har handlat så illa som det verkar av klagoropet från staden, det rop som har trängt fram till mig. Om det inte är så, måste jag få veta det.«

Männen gick vidare mot Sodom. Men Abraham stod kvar inför Herren. Och Abraham vände sig till Herren och sade: »Skall du verkligen förintä den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige? Kanske finns det femtio rättfärdiga i staden. Skall du då verkligen förintä den i stället för att skona den för de femtio rättfärdigas skull som bor där? Så kan du inte göra, döda den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige, så att det går den rättfärdige på samma sätt som den orättfärdige. Så kan du inte göra! Skall inte den som är hela jordens domare göra vad som är rätt?« Herren sade: »Om jag finner femtio rättfärdiga i Sodom, skall jag för deras skull skona hela staden.« Abraham fortsatte: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre, jag som är jord och stoft. Kanske fattas det fem för att det skall bli femtio rättfärdiga? Skall du då förgöra hela staden för dessa fem människors skull?« Herren svarade: »Om jag finner fyrtiofem, skall jag inte förgöra den.« Ännu en gång tog Abraham till orda: »Kanske finns där fyrtio?« Herren sade: »Då skall jag inte göra det, för de fyrtios skull.« Abraham sade: »Bli inte vred, Herre, om jag talar, men kanske finns där trettio?« Herren svarade: »Om jag finner trettio, skall jag inte göra det.« Då sade Abraham: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre. Kanske finns där tjugo?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tjugos skull.« Abraham fortsatte: »Bli inte vred, Herre, om jag talar en sista gång, men kanske finns där tio?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tios skull.«

Responsoriepsalm Ps 138:1-3, 6-8 (R. jfr 3a)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Herre, du svarar mig när jag ropar.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta,
inför gudarna sjunga ditt lov.
Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisar ditt namn, du som är god och trofast. R.

Du har gjort långt mer än du lovat.
Du svarade mig när jag ropade,
du fyllde mig med kraft. R.

Hög är Herren, men han ser de låga,
upphöjd och fjärran känner han allt.
När jag drabbas av nöd
bevarar du mitt liv. R.

Mot mina fienders vrede
sträcker du ut din hand,
din starka hand räddar mig.
Herren skall fullborda vad han gör för mig.
Herre, din godhet varar för evigt.
Upphör inte med ditt verk! R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Herre, svara mig när jag ropar.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
inför änglarna sjunga ditt lov.
Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisa ditt namn för din nåd och din sanning. R.

Ty du har hållit allt du lovat.
ja, gjort långt mer än allt vad du sagt oss.
Du svarade mig när jag ropade,
du gav mig frimodighet och kraft. R.

Herren tronar i höjden,
men han vänder blicken till de ringa
och känner den högmodige fjärran ifrån. R.

Om än min väg går genom nöd,
så behåller du mig vid liv.

Du räcker ut din hand mot mina fienders vrede,
din högra hand hjälper mig.

Herren står mig bi.
Herre, varar din nåd.
Överge inte dina händers verk! R.

Andra läsningen Kol 2:12–14

Ni har blivit begravda med Kristus i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda. Och ni, som var döda genom era överträdelser och ert oomskurna tillstånd, er har Gud gjort levande tillsammans med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser och drog ett streck över det skuldebrev som belastade oss med lagens krav. Han har utplånat det genom att spika det på korset.

Halleluja Jfr Rom 8:15bc

V. Vi har fått en Ande som ger oss söners rätt,
så att vi kan ropa: Abba! Fader!

Evangelium Luk 11:1–13

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.« Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

Han sade till dem: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm när han ber om en fisk eller ger honom en skorpion när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?»